

sværing over de Kjendelser, hvorved Noget paalægges dem, forholdes efter de om Bidner givne Regler.

§ 237.

De om Bidner givne Regler skulle med de Bømpelser, der følge af Sagens Natur, anvendes paa Syns- og Skjønsmænd, forsaavidt denne Lovs Forskrifter ikke ere til Hinder derfor.

§ 238.

Retten er ikke bunden ved Syns- eller Skjønnsforrettningens Resultat og kan paahyde Foretagelse af ny Forretning enten af de samme eller andre Syns- eller Skjønsmænd.

§ 239.

Med Syns- eller Skjønnsforrettningss Optagelse, forinden dette efter de almindelige Regler kan ske under Hovedforhandlingen, forholdes efter Bestemmelserne i sjette Afsnit Kapitel I.

Credite Underafdeling.

Om Bevis ved Dokumenter.

§ 240.

Dokumenter, som ere i Partens Besiddelse, eller som han uden Rettens Medvirkning kan forskaffe sig, maa i Reglen forelægges Retten i det til den mundtlige Forhandlings Begyndelse bestemte Møde, efterat de forud have været meddelte Modparten enten i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 159 og 162 eller, hvis dette ikke har kunnet ske, senest 3 Dage forud. Dog kunne de forelægges senere under Sagen eller uden foregaaende Meddelelse til Modparten, naar dette i Henhold til Grundfætningerne i § 168 tillades af Retten.

§ 241.

Veraaber en Part sig paa Dokumenter, der ere i Modpartens Bærge eller under hans Raadighed, kan han opfordre denne til under Bevisforhandlingen at fremlægge dem for Retten efter 3 Dages forudgaaende Meddelelse til Parten selv. Opfordringen maa ledsages af en Angivelse af de Kjendsgjerninger, som ved Dokumentet skulle bevises. Ubesøiet Bægring ved at fremkomme med Originaldokumentet eller bekræftet Gjenpart, hvor dette er tilstrækkeligt, kan Retten i saa Fald tillægge Virkning i Overensstemmelse med Grundfætningerne i § 97. Det Samme gjælder ogsaa, naar Vedkommende for at hindre Dokumentets Fremlæggelse har ødelagt det eller uden Nødvendighed givet det fra sig.

Vaaftaar vedkommende Part, at der i Dokumentet tillige indeholdes Oplysninger, som ere denne Sag uvedkommende, og som han ikke ønsker bekendtgjorte, bestemmer Retten, paa hvilken Maade Dokumentet skal fremlægges.

Nægter vedkommende Part at være i Besiddelse af det angivne Dokument, paahviler det den, som fordrer dets Fremlæggelse, at bevise hans Besiddelse deraf.

De i denne Paragraf omhandlede Opfordringer til at fremlægge Dokumenter skulle i Reglen fremsættes i det i § 180 omhandlede Retsmøde, i hvilket Forhandling finder Sted og fornøden Kjendelse affiges.

§ 242.

Creditemand er pligtig til paa Opfordring at fremkomme med Dokumenter, naar ved-